

— 166 —

ФАУСТЪ.

Що, вѣнецъ ли вий?

МАРГАРИТА.

Не, тѣй, играчка.

ФАУСТЪ.

Какъ?

МАРГАРИТА.

Не ми се смѣйте вий.

(Скуби и шъпне).

ФАУСТЪ.

Какво си шъпнешъ тамъ?

МАРГАРИТА (полугласно).

Обича — не —

ФАУСТЪ.

Ти, сладъкъ ангель чистъ!

МАРГАРИТА (продължава).

Обича — не — обича — не — обича — не —

(Като отскубва послѣдния лътецъ, високо и радостно).

Обича ме!

ФАУСТЪ.

Дѣте! на тоя листъ

Езикътъ да е оброкъ намъ! Да, той те люби!

Разбирашъ ли, това що значи? Той те люби!

(Улавя я за двѣтъ рѣцѣ).

МАРГАРИТА.

Треперя цѣла!

ФАУСТЪ.

Не се бой! Нека тоя погледъ,

Ржка ми нека изрече